Ч. 9 (14.257). Львів, вівторок 14. січня 1936. Pocztowe opłata opłacona ryczałtem. Р. LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 219-41.
„ Друкарні: 223-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Присуд у варшавському процесі.

Три смертні присуди.

У понеділок 13. січня ц. р. предсідник Посемкевич оголосив в год. 12.10 вполудне у вщерть виповненій салі такий присуд:

1) Степана Бандеру, 2) Миколу Лебедя і 3) Ярослава Карпинця трибунал засудив

на кару смерти,

яку замінив на основі амнестійного закону на досмертну вязницю.

4) Миколу Климишина і 5) Богдана Підгайного трибунал засудив на

досмертну вязницю

і позбавив усіх згаданих пятьох підсудних на завсіди публичних та громадянських прав.

6) Підс. Дарію Гнатківську трибунал засудив на 15 років вязниці,

7) Івана Малюцу, 8) Евгена Качмарського і 9) Романа Мигаля трибунал засудив по 12 років вязниці.

10) Катрусю Зарицьку трибунал засудив на 8 років вязниці.

11) Якова Чорнія і 12) Ярослава Рака трибунал засудив по 7 років вязниці.

Крім того трибунал позбавив Д. Гнатківську, І. Малюцу, Е. Качмарського, Р. Мигаля, Я. Чорнія, Яр. Рака і К. Зарицьку публичних та громадянських прав на 10 років. Одночасно трибунал зачислив цим сімом підсудним слідчий арешт до 13. січня 1936 р. На всіх 12 підсудних трибунал наложив заплату по 600 зол. судової оплати до державного скарбу.

Тому що С. Бандера і М. Лебедь підносили оклики в українській мові, предсідник наказав усунути їх зі салі.

Оборонці зголосили від цього присуду апеляцію.

Централя большевицької акції на Европу у Празі.

Нездорові відносини в Чехословаччині.

БРАТИСЛАВА, 13. 1. ПАТ. „Сльовак" обговорюючи політичну ситуацію в Чехословаччині стверджує, що чехословацьке політичне життя виказує щораз більше розкладових елементів, що прямо загрожують істнуванню держави. Крім гострих ударів і конфліктів серед урядових партій, що зросли головно після вибору нового президента, можна ствердити також поважний зріст комуністичної акції у Чехословаччині, що набирає дуже небезпечних розмірів. В останньому часі виявилось, що осередком комуністичної пропаганди не є ні Париж, ні Берлін, тільки Прага, звідки комуністичні агенти, що працюють у порозумінні з совітським посольством, поширюють гниль большевизму на всю Европу. Це вислід заведикого зближення між Чехословаччиною і Совітами. Фатальні наслідки тієї політики уряду видно щораз ясніше. Найвищий уже час, щоб унеможливити большевикам на терені Чехословаччини акцію, що загрожує не тільки чехословацькій державі, але й сусіднім державам. Це тим конечніше, що Чехословаччина має доволі інших труднощів, які уряд мусить перемогти з усією енергією і посвятою. Йде тут головно про проблему безробіття, що у грудні мин. року в застрашливий спосіб зросла.

Совіти не бояться Японії.

Бліхер про можливість совітсько-японської війни.

АТЕ подає: Згідно з інформаціями агенції „Кокутсу" з Москви, командант армії Дал. Сходу Бліхер виголосив у військовій академії у Москві відчит на тему можливости конфлікту з Японією. Бліхер доказує, що якби вибухнула війна, СССР має шанси перейняти стратегічну ініціятиву у свої руки. Бліхер висловив погляд, що війну можуть дуже скоро вирішити, коли Совіти використають свою летунську перевагу, що набирає спеціяльного значіння.

Французькі студенти погрожують загальним страйком.

Демонстрації проти проф. Жезе.

ПАРИЖ, 13. 1. ПАТ. Тому, що замкнули правничий факультет, з уваги на інциденти, що були підчас викладів професора Жезе, правного дорадника абісинського уряду, серед студентів панує велике схвилювання. Головно праві студентські організації протестують проти закриття факультету та заповідають, що якби до студентів, що брали участь у манїфестаціях, застосували санкції, положення може дуже погіршитись. „Ами ді Пепль" твердить, що треба булоб навіть рахуватися з можливістю страйку студентів усіх французьких університетів.

Жахлива буря над Зл. Державами.

Згинуло 35 моряків.

НЮ ЙОРК, 13. 1. ПАТ. Над західнім побережжям Зл. Держав шаліє нагальна буря. Як повідомляють з Портлянд у стейті Орегон, багато кораблів є в дуже поважній небезпеці. Американський пароплав „Джова" осів на скелях і зовсім розбився. Йому на поміч поплили зза надбережні кораблі, що були свідками катастрофи, не могучи наблизитись до корабля, що затоплювався, бо шаліла буря. Вся залога „Джови" 35 осіб утонула. Загрожені також два інші американські кораблі.

Україна на порозі нового року.

Женева, 5. січня 1936.

З новим роком Україна вступила в нову стадію боротьби проти Московщини. За минулий рік СССР перетворився остаточно в країну невільницького капіталізму. Рік, що розпочався скасуванням карток на хліб, скінчився вакханалією стахановщини.

Московський, невільницький капіталізм має також внутрішні закони свого розвитку, яких він поминути не може. Колхозна кріпаччина скасувала і всі межі визиску робітництва. В Німеччині казали колись — Аккордарбайт іст Мордарбайт. Ця убийча, ганебна форма праці, яку на Заході уживають лише в домашній роботі вільній від кожної законної регляментації, стала від початку нового року в єдиній „соціялістичній" країні основою господарських відносин між московською олігархією та міліонами її невільників у сільськім господарстві та промислі. Ліга Націй та Інтернаціональне Бюро Праці, що мають намір перебрати небаром мандат над Абісинією, зробилиб справді краще, виступивши в обороні 70 міліонів населення поневолених націй СССР, яке московський уряд десяткує нелюдськими формами визиску.

В днях 21.—25. грудня відбулися загальні збори ЦК ВКП(б). Резолюції приняті на цих зборах не полишають найменшого сумніву щодо сучасної господарської політики московського уряду. ЦК ганить істнуючу систему і практику устійнення норм виробу як невідповідну для осягнення рівня передової техніки СССР."... „При устійненню норм виробу треба виходити з досвіду стахановців. Справу нормування передати інжинірно-технічному персоналові під проводом директора підприємства, притягаючи до справи вироблення нових норм кадри стахановців. Сучасні **норми виробу заступити новими, вищими.** Сучасна оцінка праці лишається в умовах поступового виробництва, фонд зарібної платні має бути збільшений з огляду на зріст стахановського руху. Поступовість зарібної платні в межах норми **недопускальна**". (Ізв. 26. XII)

БУРЖУАЗНІ УМОВИ ПРАЦІ І ПРОЛЕТАРСЬКІ.

Москва сказала, справа скінчена. І хоч лише в СССР істнує „справжня" демократія, всеж мінімальні норми виробу там збільшують директори та інжинірі не збільшуючи платні, а навіть не питаючись робітничих організацій, як це робиться в „буржуазній" Европі. Щож до інжинірів, які ще не втратили рештки сумління та тримаються разом з робітниками, то уряд наказує — „Передусім зломити останки спротиву протистахановського руху з боку консервативної частини господарників та інжинірно-технічних робітників усіх галузей промислу і транспорту..."

До цього офіціоз московського уряду додає таке пояснення: „Перед нами величезна робота в справі остаточної ліквідації „урівнілівки" (рівної зарібної платні за час, як в Европі та витво

рення для всіх без винятків категорій робітників, інжинірів і техніків такої системи оплати праці, яка буде залежати безпосередньо від виробництва".

„Цю величезну роботу стріне безумовно опір клясово-ворожих елементів. Треба пам'ятати, що **останки капіталізму ще міцні** у свідомості деяких відсталих груп робітників". (Ізв. 27. XII. 35). Це признання московського офіціозу дуже цінне; воно свідчить про те, що совітські робітники виступають проти невільницького капіталізму Москви та в обороні форм праці модерного кзої кляси, але тимчасом доводиться московським визиском. Хоч „Ізв." запевняють, що новий лад у совітських підприємствах творить усі умови для дальшого зросту добробуту робітничої кляси", але тимчасом доводиться московському урядові запроваджувати ці умови праці насильством і терором найгіршого гатунку. На них відповідає робітництво подекуди пасивним опором, саботажами та терористичними актами проти стахановців. В самій совітській пресі багато скарг на те, що підприємства не пристосовані до поважного збільшення видатности праці, що самі стахановці мусять працювати в дуже тяжких умовах, що ріжноманітність у методах праці викликає її дезорганізацію, брак сировців з одного і накопичення напівготових виробів з другого боку. Тисячам стахановців збільшено справді поважно зарібну платню, але сотням тисяч робітників збільшено норму мінімального виробу без помітного збільшення платні. В тім і полягає значіння цілої реформи для московського уряду.

„НАЙЩАСЛИВІШИЙ" КРАЙ НА ЗЕМЛІ.

Наслідки цієї „реформи" для України без порівнання розуміється гірші ніж для Московщини, бо головний тягар визиску московський уряд звичайно перекладає на плечі поневолених націй. „Вісті" з 18. XII. принесли велику промову Постишева, виголошену на „третьому зльоті колгоспників ударників київської області 26. XI. 35". В цій промові накопичено, як звичайно, силу-силенну статистичних дат, які мають довести, що Україна під московським пануванням є найщасливішим краєм на землі. Бракує, розуміється, як звичайно, головних дат, чисел смертности та народжень, пересічної платні робітників та колхозників, виселення українського селянства, нагнання московських робітників до українських міст, числа розстріляних, увязнених засланих і т. і.

Але можна знайти й деякі цікаві деталі навіть і в промові московського сатрапа на Україні. Наприклад, „За десять місяців 1935 р. Донбас **при зменшенні кількости робітників** дав вугілля на 10,7 відс. більше, ніж за 10 місяців в 1934 р.". Що Москва приспішеним темпом грабує українські поклади вугілля, це відомо, але що зробили з робітниками Донбасу, які показались зайвими наслідком стахановщини, коли на канальські роботи заслано безробітних?

Що на Україні, як і по цілому Союзі на особу населення припадає фактично без порівнання менше збіжжа, ніж перед війною, це відомо з останньої промови самого Сталіна, але не краще стоїть справа і з буряками. „У нас на Україні найвищий валовий збір буряків був у 1911 році і становив він тоді 103.540 тис. сотн. У 1935 р. валовий збір буряків по Україні **становитиме** (або й ні — М. Д.) близько 112 міл. сотн.".

ЛЮДИ ПРАЦЮЮТЬ НА ХУДОБУ.

При такім очевиднім браку збіжжа та городини досить неймовірним видається зріст числа худоби. Тимчасом Постишев повідомляє: „1935 р. ми мали 1.453 тис. безкорівних колхозників, або 42 відс. загальної кількості колгоспних дворів України, а на 1. січня 1936 р. ми матимемо тільки 786 тис. колгоспних дворів без корів, або до загальної кількости колг. дворів 22.5 відс.". А це значить, що колхозникам накинули телиць з тваринницьких совхозів примусово, без огляду на те, чи мають вони чим їх годувати, чи ні. За життя цих телиць колхозник відповідає. А коли вони виростуть на корів, то він мусить постачати „державі" молоко, масло і мясо майже задурно. Таким чином було можливо, що кількість худоби на Україні зросла поважно, розмірно навіть значно більше ніж на Московщині, коли на Україні в 1932—33 р. лютував найгірший голод. Коли біблійні худі корови пожерли товстих, то на Україні завдяки московському пануванню худоба справді пожирає людність.

ДІТИ І МАСЛО.

Для ілюстрації жахливої трагедії варто порівняти цифри дітей шкільного віку на Україні, подані московськими сатрапами Косіором і Постишевим. Перший з них заявив в листопаді 1933 р. в промові на обєднанім пленумі ЦК і ЦКК КП(б)У між іншим таке: „...Щойно совітська влада сотворила на Україні українську совітську школу, в якій цього часу вчиться понад 4 і пів міліона дітей. В цім випадку мова йде про дітей **одної лише** української національности, а ще окрім того 500 тисяч дітей національних меншин вчаться в школах в рідній мові.. Літом 1933 р. в українських школах училось вже понад 4.200 тис. дітей, а тепер згідно з попереднім обчисленням є понад 4.500 тис. дітей". (Ізв. 2. XII. 1935). Отже в кінці 1933 було на Україні **понад 5 міліонів дітей** по школах.

У згаданій промові Постишев хвалючись совітськими добродійствами на Україні між іншим заявив: „...А в 1934-35 рр. шкіл на Україні нараховується 21.941, в яких навчалося вже **4.685.000 дітей**. З загального числа шкіл на Україні тепер є українських 17.327; російських 1.394, жидівських 432 і т. д." (Вісті, 18. XII. 1935). Отже нема сумніву, що зазначене повище число містить в собі дітей усіх національностей на Україні. А коли це так, то повстає питання, від якого кров холоне в жилах — де зникли **тристапятнацять тисяч** дітей, що жили ще в 1933 та ті, що народились в 1934 р.? Це питання повинні поставити відповідальні українські чинники перед Лігою Націй, яка має боронити жінок і дітей, яка провадить боротьбу проти торгу живим товаром, наркотиками і т. і.

Пояснення до жахливо високої смертности дітей на Україні можна знайти і в цинічній заяві Микояна: „Ми виробляємо на Україні масло такої доброї якости, що воно славне не лише у нас, а й за кордоном. Якість українського масла була настільки краща, що ми його вивозили за кордон" (Ізв, 27. XII. 1935). А в часі цього на Україні вмирали сотні тисяч дітей за браком молока та інших засобів поживи...

БОРОТЬБА ПРОТИ ГНЕТУ.

І не зважаючи на все це геройська боротьба проти московського визиску та панування на Україні шириться невпинно. Українське робітництво Донбасу мужньо бореться проти стахановського визиску чинним опором, ломанням машин, саботажем всякого роду, відповідає терористичними актами на терор московської влади, убиваючи навіть окремих стахановців.

Але й українське село дало справжніх героїв протистахановського руху. Зокрема в проскурівськім, бердичівськім та солобківецькім районах шириться боротьба проти стахановщини на бурякових плянтаціях. Відомости про боротьбу „куркульсько-петлюрівських недобитків" дістаються до преси лише тоді, коли московський уряд хоче цими відомостями настрашити своїх ворогів. Тон і правдомовність цих відомостей справжні большевицькі. Наприклад „Вісті" повідомляють: „Орденоносець Кароліна Ченаш запрошена до села Заріччя проскурівського району, розповідала колгоспницям про прийом пятисотенниць (керівниць лавки бурякових робітниць, з яких вони обовязалися витиснути 500 сотнарів буряків з гектара) товаришем Сталіном. На колгоспні збори ввірвалось двоє зухвалих ворогів народу — Йосип Врес і Антін Тохаля. Висміваючи стахановців колгоспних ланів, вчинивши бійку, вони зірвали збори. В с. Скрасовка, бердичівського району, Василь Аксенюк, Семен Давиленко, Павло Степанюк та Данило Стасюк напали на пятисотенницю Надію Макарчук та побили її та бригадира Присяжного. Ворогів цих незабаром судитиме військовий трибунал". А кілька днів пізніше „Ізв." вже повідомили, що Аксенюка та Степанюка розстріляно, а інших засуджено на багато років вязниці. Двох інших, Омелька Кирика та Михайла Ольхового засуджено лише за те, що вони порадили „пятисотенницям" не зобовязуватися на 500 сотнарів з гектара.

Яких розмірів прибрав протистахановський рух по селах України, можна бачити з малої замітки у „Вістях": „Як видно з інформацій з Проскурівщини, там представники місцевих органів влади прямо потурали зривницьким діям клясового ворога". Можна собі й легко уявити, який геройський дух панує по селах України, коли кари смерти не спиняють там боротьби проти московського визиску. **Невідомий українець**, що провадить таку геройську боротьбу проти Москви заслуговує справді, як невідомий вояк, що впав у війні, на почесну могилу.

Господарська боротьба сама по собі на Україні тепер не має поважних виглядів на успіх, бо її не підтримує належно московський нарід, що боїться втратити Україну знесиливши московський уряд. Але ця боротьба має всі вигляди на успіх як складова частина великої національної боротьби за державну самостійність України.

М. Данько.

Програма праці сойму.

ВАРШАВА, 13. 1. ПАТ. Календар праць сойму на цей тиждень такий:

Нині 13. ц. м. буджетова комісія сойму розглядала буджет найвищої палати контролі та ренти й емеритури.

У вівторок буджетова комісія радитиме над буджетом міністерства військових справ.

У середу в год. 12-ій відбудеться засідання комісії закордонних справ, де мін. Бек виголосить заповіджене експозе.

Дискусія над експозе міністра відбудеться в четвер в год. 11-ій. У пятницю має відбутися пленарне засідання сойму, щоб поладнати справи, опрацьовані комісією та для першого читання зголошених законопроектів.

Дорожнеча в Москві.

Закордонні журналісти змушені виїхати до Риґи.

ПАРИЖ, 13. 1. ПАТ. Риський кореспондент „Журналь де Деба" повідомляє, що закордонні журналісти, що перебувають у Москві, склали мабуть спільний демарш у комісаріяті закордонних справ, щоб журналістам признати деякі права, які зменшили би кошти їх удержання. Після того, як замкнули маґазини Торґзіну, багато закордонних кореспондентів мусілоб зреґнувати з побуту в Москві, тому що там дорожнеча. Якби демарш не мав успіху, закордонні журналісти перенеслисяб з Москви до Риґи.

Хіль Роблєс обвинувачує през. Замору.

МАДРИД, 13. 1. ПАТ. У промові виголошеній у Кордобі, провідник „народньої акції" Хіль Роблєс гостро напав на през. Замору за те, що не доручив створити уряду партії Роблєса. Промовець підкреслив, що Замора походить зі села Тріеґо, у провінції Кордобі.

В обороні мира побив сенатора.

ПАРИЖ, 13. 1. ПАТ. У Монтпеліє на соціяліста сен. Ребуля напав один член крайньої правої партії та вдарив його пястуком у лице. Напасник, якого арештували, твердить, що побив сенатора тому, що сен. Ребуль нібито в трибуні „говорив у користь війни".

До Українського Громадянства!

Наш Високопреосвященнiй Митрополит **Андрей Шептицький,** святкуючи цього року 70-ліття Своїх уродин, закінчує також дня 17. січня 1936 р. 35-ліття Свого митрополитування. Саме перед 35-и роками відбулася в той день Його інтронізація на Галицький Митрополичий Престіл.

Велику історію перейшов і створив собі Український Нарід у тих останніх три і пів десятиліттях, а Митрополит Андрей був у тому часі не лише головою нашої греко-католицької Церкви, але й чоловим представником Народу. Кровю Свого серця записався Він на скрижалях нашої історії як світлий провідник, муж науки, оборонець, добродій, меценат і батько всіх.

В почуванні святого обовязку взиваємо все Українське Громадянство гідно відсвяткувати цей рідкий і великий ювилей, щоб дати вислів нашої подяки Ювилятові за його труди на славу Українського Народу.

16. січня 1936, напередодні роковин вступлення на престіл, вполудне серед гомону дзвонів на Святоюрській Горі у Львові представники Головних Установ зложать многозаслуженому Ювилятові привіт і поклін.

Львів, дня 10. січня 1936 р.

ЗА ГЕН. ІНСТИТУТ КАТ. АКЦІЇ:
Д-р Маркіян Дзерович. Роман Гайдук.

ЗА БОГОСЛОВСЬКУ АКАДЕМІЮ:
о. Мітр. д-р Йосиф Сліпий.

ЗА БОГОСЛ. НАУК. Т-ВО:
о. Мітр. Д-р Йос. Сліпий, голова. Д-р К. Чехович, секр.

ЗА Т-ВО СВ. АНДРЕЯ:
о. Юл. Дзерович, голова. о. Олекс. Малиновський, секр.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ КАТ. СОЮЗ:
Модест Каратницький, голова. М-р Демкович-Добрянський, за секр.

ЗА Т-ВО ДОПОМОГИ УБОГИМ ЦЕРКВАМ ІМ. СВ. ПЕТРА:
† Никита Єп., голова. о. Яр. Чемеринський, секр.

ЗА МАР. Т-ВО ПАНЬ:
Бачинська Ольга.

ЗА УКРАЇНСЬКУ ПАРЛ. РЕПРЕЗЕНТАЦІЮ:
Пос. Василь Мудрий, голова. Пос. Дм. Великанович, секр.

ЗА НАУК. Т-ВО ШЕВЧЕНКА:
Проф. д-р Раковський.

ЗА НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ:
Волод. Децикевич. Іларіон Свенціцький.

ЗА Т-ВО „ПРОСВІТА“:
Д-р Іван Брик, голова. Микола Дужий, секр.

ЗА РІДНУ ШКОЛУ:
Микола Звичківський, голова. Д-р Ганицький, секр.

ЗА Т-ВО ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ ІВ. ФРАНКА
Роман Купчинський, голова. Д-р Гнатишак, за секр.

ЗА НАРОДНЮ ОРГАНІЗАЦІЮ УКРАЇНЦІВ М. ЛЬВОВА
Пос. д-р Біляк Ст., голова. Агатон Добрянський, секр.

ЗА УЧИТ. ГРОМАДУ:
Вол. Радзикевич, голова. Д-р Василь Лев, секр.

ЗА ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК:
Вол. Сінгалевич, нач. дир.

ЗА „УКРАЇНСЬКУ БЕСІДУ“:
Д-р Іван Копач, голова. Волод. Іванець, секр.

ЗА НАРОДНЮ ЛІЧНИЦЮ:
Д-р Тит Бурачинський.

ЗА РЕВІЗ. СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ:
Юліян Павликовський.

ЗА КРАЄВЕ Т-ВО „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“:
Д-р Евген Храплнвий.

ЗА СОЮЗ УКРАЇНОК:
Мілена Рудницька.

ЗА КРАЄВЕ Т-ВО ОХОРОНИ ДІТЕЙ ТА ОПІКИ НАД МОЛОДЦЮ:
Модест Каратницький, голова. Д-р Р. Матмаш, секр.

ЗА МАР. Т-ВО МОЛОДІ:
о. Іриней Назарко ЧСВВ, голова. Вол. Онуфрик, секр.

ЗА Т-ВО „ОБНОВА“:
Паук, голова. Білинська, секр.

ЗА Т-ВО ВАКАЦІЙНИХ ОСЕЛЬ:
Ольга Бачинська, голова. Марія Ліщинська, секр.

ЗА Т-ВО „УКРАЇНСЬКА ЗАХОРОНКА“:
С. Ракова, голова. М. Донцова, секр.

ЗА МУЗ. Т-ВО ІМ. М. ЛИСЕНКА:
Йосиф Дрималик, голова. Іларіон Гриневецький, секр.

ЗА ВИЩИЙ МУЗ. ІНСТИТУТ ІМ. М. ЛИСЕНКА:
Д-р Василь Барвінський, директор.

ЗА СУПРОМ:
Д-р Н. Нижанківський. Роман Савицький.

ЗА МАСЛОСОЮЗ:
Інж. А. Палій, дир. Інж. А. Мудрик, дир.

ЗА Т-ВО „ДНІСТЕР“:
Ярослав Колтунюк. Інж. Юліян Мудрак.

ЗА Т-ВО „КАРПАТІЯ“:
Д-р Іван Гижа. Ярослав Колтунюк.

ЗА НАРОДНЮ ТОРГОВЛЮ:
Бариляк. Лазорко.

ЗА ЦЕНТРОБАНК:
Д-р Кость Левицький.

ЗА „НАРОДНЮ ГОСТИННИЦЮ“:
Пашак. Окпиш.

ЗА Т-ВО СОКІЛ-БАТЬКО:
Інж. М. Хроновят, голова. Евген Благітка, справник.

ЗА „ВЕЛИКИЙ ЛУГ“:
Д-р Роман Дашкевич. Мамчак, секр.

ЗА КООП. „ДОЛЯ“:
Наталія Дзерович, голова. Ольга Лончинова, секр.

ЗА СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ І ПРОМИСЛОВЦІВ:
Ярослав Скопляк, голова. Дмитро Конюх, секр.

ЗА МІЩАНСЬКЕ БРАТСТВО:
Петро Берест, голова. Яросл. Процишин, секр.

ЗА УКРАЇНСЬКЕ ГІГІЄНІЧНЕ Т-ВО:
Д-р М. Панчишин, голова.

ЗА Т-ВО ВЗАЇМНА ПОМІЧ ДЯКІВ:
о. Евген Дудкевич, голова. Харина Яків, секр.

ЗА Т-ВО „БУДУЧНІСТЬ“:
Евст. Тишинська, голова. Яр. Липська, секр.

ЗА Т-ВО „ЗОРЯ“:
Юр. Сидорак, голова. Дм. Хомяк, секр.

ЗА Т-ВО „ВОЛЯ“:
Квічоловський Харитон, голова. Сивулак Мих., секр.

Що робить Лев Троцький?

Берлінська „Національцайтунг“ подає такі сензаційні ревеляції про життя Л. Троцького: По вигнанні з СССР Троцький осів на острові Прінкіпі біля Царгороду. І нікому тоді й на думку не прийшло, що він там стояв у дуже близьких взаєминах із диктатором Туреччини. Саме тоді Туреччина зачала дуже наближуватись до СССР. Аж одного гарного дня турецький посол у Москві офіціяльно звершив тайне діло, якого нитки так уміло і потайки понавязував був „ненавиджений емігрант“ Троцький.

Після цього Троцький переселився до Франції. І там він не дармував, але навязав взаємини з ріжними впливовими людьми та розвинув діяльність і не лише приготовив, але й до подробиць випрацював франко-совітський союз. Тоді „хорий“ Троцький поїхав лікуватися і місцем лікування випадково вибрав собі околицю Женеви, і то „припадково“ саме тоді, коли там появився Літвінов. Люксусовий автомобіль пана Літвінова нераз задержувався перед мешканням „переслідуваного вигнанця“ Троцького, який — як подає одна добре поінформована особа — дав Літвінову неодну добру раду. Тимто „переслідуваному вигнанцеві“ Троцькому завдячує Москва чи не всі свої успіхи в Женеві.

Коли в Женеві СССР міг похвалитись успіхами, Троцький спакував манатки і виїхав до... Осльо. Майбутність покаже, чого там шукає і що нового приготовляє в Норвегії таємний муж, що діє в тіни.

Діяльність Найвищого Адміністраційного Трибуналу і ПАТ-а.

Промова посла В. Целевича, виголошена у буджетовій комісії підчас дискусії над буджетом Президії Ради Міністрів 10. січня ц. р.

Висока Комісіє!

Голова Української Парляментарної Репрезентації В. Мудрий у своїй промові, що її виголосив на пленумі сойму в дискусії над буджетовим прелімінарем на 1936/37 рік, зясував загальне положення українського народу в Польщі, його змагання і найбільш актуальні домагання у всіх ділянках нашого життя та насвітлив докладніше справу нормалізації польсько-українських взаємовідносин. Мені хай вільно буде подати одну заввагу.

В останніх часах найбільші зусилля уряд зосереджує у справі направи господарського життя, зрівноваження державного буджету і поборювання найбільшої в історії людства господарської кризи. Інші справи, хоч такі важні, як нормалізація польсько-українських відносин, відсуваються на дальший плян. Вслід за тим у цій справі не бачимо якихнебудь потягнень уряду. На мою думку таке відношення уряду до української справи мусить неминуче вплинути шкідливо не тільки на політичні польсько-українські відносини, але також на зусилля уряду в справі санації господарського життя.

Єноторійним фактом, що великі простори земель, що їх замешкують українці, є відсталі під господарським оглядом. Признав це зовсім отверто віцепремієр п. Квятковський, стверджуючи, що село у східних і полудневих воєвідствах не має засобів на купно промислових виробів і що воно вертається до часів первісної виміної господарки. Дотеперішня господарська політика влади припинює природний розвиток українського народу в господарській ділянці і ставить українські господарські установи в далеко гірше положення від польських господарських установ. Адміністраційні шикани, обмеження чи навіть відмова кредитів у державних банках, обмеження діяльности українських господар. установ до Галичини, упослідження цих земель під оглядом інвестицій і багато-багато інших перешкод не дають змоги розвиватися господарському життю українського населення. Думаю, що розвиток української кооперації, організація експорту хліборобських продуктів, піднесення рільної культури українського села, розвиток українського промислу, а вслід за тим творення нових варстатів праці і поборювання безробіття серед українського населення лежить також в інтересі держави, бо господарське життя може успішно розвиватися тільки в національно самостійних організаціях. Тимто оздоровлення господарського життя в Польщі ніколи не буде повне, коли не буде переведена нормалізація польсько-українських відносин, або іншими словами: господарських справ не можна ніяким робом відмежувати від політики супроти непольського населення.

А тепер обговорю кілька справ, що відносяться до буджету Президії Ради Міністрів. Здається мені, що не помилюся, коли ствердржу, що між урядовцями Президії Ради Міністрів нема ніодного службовика української народности. Такий стан повинен основно змінитися, коли має бути здійснений принцип рівноправности всіх громадян.

Куди більше застережень маємо до діяльности Найвищого Адміністраційного Трибуналу. Як відомо, Найвищий Адміністраційний Трибунал є судовою владою, яка має рішати про правовість оконечних рішень державної і самоуправної адміністраційної влади. Цього великого завдання Найвищий Адміністраційний Трибунал не сповняє як слід, головно з причини дуже пиняюого вирішування справ. Залеглости в Адміністраційному Трибуналі дуже великі. Згідно з урядовою статистикою з 1935 р. було

в 1933 р. аж 16.655 неполаднаних позвів з минулих літ; у 1934 р. було — 14.060 неполаднаних справ. З правила від внесення позву до Трибуналу до його вирішення минає довший час, а саме: 3, 4, 5 і навіть більше років. Наслідком цього населення в багатьох випадках, головно таких, де йому залежить на швидкій полагоді, не вносить позвів, бо напр. який змисл вносити позви в справі самоуправних виборів у якійсь громаді, коли Найвищий Адміністраційний Трибунал розглядне справу щойно по закінченні закономої каденції дотичного самоуправного органу. Я переконаний, що органи державної і самоуправної адміністрації куди менше нарушували-б закон, якби знали, що Найвищий Адміністраційний Трибунал швидко вирішить позов. Тому то необхідно поробити рішучі заходи, щоб Найвищий Адміністраційний Трибунал поладнував кожну справу у невідкличному речинці від 6 місяців до одного року.

До підчинених премієрові Ради Міністрів установ належить державне підприємство: Польська Агенція Телеграфічна (ПАТ). З жалем мушу ствердити, що між редакційним персоналом цієї установи і то як у централі, так і у львівському відділі нема українців. ПАТ видає загальні і краєві комунікати, але ні одні ні другі майже зовсім не подають інформацій про життя, настрої і важніші події серед українського громадянства. Льояльно мушу признати, що в загальних комунікатах видно деяку поправу. Зате по давньому редагуються краєві комунікати. Найлекше справу можна розвязати в той спосіб, щоб до редакційної праці в ПАТ-і покликати українських публіцистів, завданням яких було-б подавати українські справи. До ПАТ-а належить також виключне посередництво у справі платних оповісток державних підприємств і державних банків. Політика ПАТ-а в справі оповісток є неприхильна у відношенні до української преси. Деяких оповісток українська преса взагалі не дістає, деякі дістає в дуже малій кількости і в мінімальних розмірах, за мінімальною заплатою. Думаю, що і в цьому напрямі повинна бути зміна.

Мушу ствердити, що українська наука, українські вчені, українські установи не користають зовсім з державного фонду національної культури. І тут на будуче повинна наступити зміна на краще.

В імені Української Парляментарної Репрезентації заявляю, що буду голосувати за буджетом Президії Ради Міністрів з огляду на особу премієра і його почини в справі наладнання польсько-українських взаємин.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

За український університет.

Спільне засідання Секцій Наукового Товариства ім. Шевченка у справі оснування українського університету.

Спільне засідання Секцій НТШ відбулося в суботу 11 січня ц. р. в Музею Товариства в год. 18. Засідання, на яке явилося коло 80 дійсних та звичайних членів і представники преси, відкрив голова НТШ проф. **д-р І. Раковський,** відчитуючи привіти, які наспіли на це засідання від українських учених в Празі. Відтак попрохав на провідника засідання директора Математично-Природописно-Лікарської Секції **д-ра В. Левицького** і на секретаря засідання **д-ра Андрія Ластовецького.**

З черги голова НТШ виголосив реферат на тему: **„Короткий огляд справи українського університету у Львові"**, в якім представив з історичного боку змагання українців за свою високу школу у Львові.

Проф. д-р В. Старосольський мотивував у рефераті **„Теперішній стан справи українського університету у Львові"** конечність заснування українського університету науковими й педагогічними оглядами.

У дискусії над рефератами забирали голос: **проф. д-р К. Студинський, сен. інж. Ю. Павликовський, та проф. д-р В. Вергановський.**

Вкінці приявні дійсні та звичайні члени НТШ ухвалили такі резолюції:

1. Заснування українського університету на українських землях у межах польської держави є необхідною потребою і для розвитку української науки і для виховування нових кадрів української інтелігенції.

2. Ця, взагалі необхідна потреба заснування українського університету серед сучасних умовин життя цілого українського народу стала особливо пекуча і її заспокоєння невідкладне.

3. З огляду на ці обставини зібрані звертаються до Виділу НТШ з дорученням ужити всіх потрібних заходів, щоб у можливо найкоротшому часі був заложений український університет, якого оснування до 1924 р. постановляв закон з 26 вересня 1922 р.

Інструкція для японської делеґації на морську конференцію.

ЛЬОНДОН, 13. 1. ПАТ. Токійський кореспондент „Таймса" так скорочує інструкцію, що її вчора ухвалив японський кабінет і переказав до Льондону для японської делеґації на морську конференцію: Делеґація має виконати останню пробу узгіднення японських пропозицій, але мусить вминати форсування формального рішення, що змусило-б її залишити конференцію. Делеґація повинна спрецизувати японське становище у справах зменшення агресивних типів боєвих одиниць. Японія не може приступити до порозумінь, опертих на продовжуванню теперішнього стану нерівности, але хоче далі брати участь у переговорах на тему підводних човнів і інших справ, звязаних і з тим. В дискусії над пропозиціями, що їх зголосять інші великодержави, Японія повинна-б заховати ролю обсерватора, але знову візьме повну участь у конференції, коли конференція зачне радити над спеціяльними порозуміннями меншої ваги.

Узгіднення совітських і бpитійських інтересів щодо магометанських держав в Азії.

ЛЬОНДОН, 13. 1. ПАТ. „Таймс" повідомляє з Анґори, що в найближчій будучности підпишуть мабуть у Баґдаді договір про ненапад між Туреччиною, Персією, Афґаністаном і Іраком на зразок балканського договору. Проект цього договору парафували в Женеві підчас зборів Ліґи Націй. У британських політичних колах привязують до цього договору велику вагу та підкреслюють, що його заключать у повнім порозумінню з Англією і Совітами. Це свідчить, що між СССР і Британією узгіднено спірні ще донедавна політичні інтереси щодо магометанських держав в Азії.

Комуністичні заворушення в Дебліні.

ДЕБЛІН, 13. 1. ПАТ. На одному передмісті Дебліна підчас комуністичних зборів, де мав говорити секретар британської комуністичної партії Толліт, прийшло до кривавої бійки, що її викликала демонстрація католицької молоді. Багатьох ранили, з них кількох важко, яких приміщено у шпиталю.

Гавптмана не помилували.

НЮ ЙОРК, 13. 1. ПАТ. Засідання касаційного трибуналу у справі помилування Гавптмана тягнулось 8 годин. Рішення трибуналу, що відкинуло просьбу Гавптмана помилувати його, ухвалили без узасіднення та без вислiду голосування. До касаційного трибуналу входить 8 суддів. Тепер Гавпманові остає тільки просити ґубернатора стейту Гофмана, щоб відложив екзекуцію на 90 днів, або зачати нову розправу, якби оборона предложила нові річеві докази.

ТРЕНТОН, 13. 1. ПАТ. Вістку про те, що касаційний трибунал відкинув просьбу помилувати його, прийняв Гавптман з повним спокоєм, заявляючи, що завжди говорив тільки правду, та що тепер не має нічого сказати.

Хочуть якнайбільше українських авдицій.

(За радіом.)

Нам удалось 12. ц. м. в год. 17.20 вислухати без перешкод „поштову скриньку" радіостанції ім. Гаджевича в **Дніпропетровську.** Спікерка відповідала на ріжні бажання і міркування, що їх пересилають листовно радіослухачі до редакції радіопередач цієї станції.

Замітне, що всі без винятку листи повні похвал за останню передачу „Наталки Полтавки", а перед нею за „Запорожця за Дунаєм". Колхозники, робітники, урядовці, вчителі й учні з широкої околиці і з самого Дніпропетровська прохають повторити ці радіопередачі, а деякі просто зазначують: **давайте ще більше українських пес і пісень!** Спікерка очевидно запевнювала, що редакція радіопрограми дніпропетровської станції з приємністю приймає до відома всі похвали і виконає всі бажання радіослухачів.

В. Н.

Присуд у варшавському процесі.

ПАТ повідомляє: У понеділок 13 січня ц. р. предсідник Посемкевич проголосив в год. 12.10 попол. такий присуд у варшавському процесі за вбивство мін. Перацького:

1) Підс. **Степана Бандеру**, уродженого 1. січня 1909 р. у Старім Угринові пов. Калуш, сина Андрія і Мирослави, **трибунал засудив за приналежність до ОУН** (злочин державної зради з статтей 97 § 1 і 93 § 1 к. з.) **на 15 років вязниці і втрату публичних та громадянських прав на 10 років**; за намову до вбивства (по думці статтей 26, 27, 225 § 1 к. з. і 47 § 1 к. з.) **на кару смерти і на втрату публичних і громадянських прав назавжди**. По думці ст. 4 уст. 4 амнестійного закону з 2 січня 1936 р. замінив йому кару смерти на досмертну вязницю. **На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив Степанові Бандері спільну кару на досмертну вязницю і на повну втрату публичних та громадянських прав.**

2) Підс. **Миколу Лебедя**, ур. 11 січня 1909 р. у Стрілиськах пов. Бібрка, сина Михайла і Катерини, **трибунал засудив за приналежність до ОУН на 15 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за намову до вбивства на кару смерти і на повну втрату публичних та громадянських прав.** На основі ст. 4 уст. 4 амнестійного закону замінив йому кару смерти на досмертну вязницю. **На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив Миколі Лебедеві спільну кару на досмертну вязницю і на повну втрату публичних та громадянських прав.**

3) Підс. **Дарію Гнатківську**, ур. 22 жовтня 1912 р. у Сокалі, доньку Омеляна та Олександри **трибунал засудив за приналежність до ОУН на 10 років вязниці.** На основі ст. 4 уст. 4 амнестійного закону з 2 січня ц. р. трибунал зменшив її кару до 6 років і 8 місяців; **за допомогу в убивстві на 15 років вязниці.** На основі ст. 31 к. з. **трибунал вимірив Дарії Гнатківській спільну кару на 15 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.**

4) Підс. **Ярослава Карпинця**, ур. 1 квітня 1905 р. у Станиславові, сина Петра і Павлини, **трибунал засудив за приналежність до ОУН на 15 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за допомогу в убивстві на кару смерти і на повну втрату публичних та громадянських прав.** На основі ст. 4 уст. 4 амнестійного закону з 2 січня ц. р. трибунал замінив кару смерти на досмертну вязницю. **На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив Ярославові Карпинцеві спільну кару на досмертну вязницю і на повну втрату публичних та громадянських прав.**

5) Підс. **Миколу Климишина**, ур. 25 лютого 1909 р. у Мостищі пов. Калуш, сина Дмитра та Анни, **за приналежність до ОУН трибунал засудив на 15 років і на втрату громадянських прав на 10 років; за допомогу в убивстві на кару досмертної вязниці. На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив Миколі Климишинові спільну кару на досмертну вязницю і на повну втрату публичних та громадянських прав.**

6) **Богдана Підгайного**, ур. 2 січня 1904 р. у Полоничній пов. Камінка Струмилова, сина Володимира і Марії, **трибунал засудив за приналежність до ОУН на 15 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за допомогу в убивстві на досмертну вязницю і на повну втрату публичних і громадянських прав. На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив Богданові Підгайному спільну кару на досмертну вязницю і на повну втрату публичних та громадянських прав.**

7) Підс. **Івана Малюцу**, ур. 21 квітня 1910 р. у Токах пов. Збараж, сина Івана та Олени, **трибунал засудив за приналежність до ОУН і за допомогу в убивстві на 12 років вязниці і** на втрату публичних та громадянських прав на 12 років. На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив **І. Малюці спільну кару на 12 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.**

8) Підс. **Якова Чорнія**, ур. 15 листопада 1907 р. у Хишевичах пов. Рудки, сина Івана та Ксені **трибунал засудив за приналежність до ОУН на 8 років вязниці; за провину зі ст. 148 § 1 к. з. на 5 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.** На основі ст. 4 уст. 3 і 2 трибунал зменшив йому кару з 8 років на 5 років і 4 місяці і за другу провину з 5 років на 2 роки і 6 місяців. На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив Я. Чорнієві спільну кару на 7 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.

9) Підс. **Евгена Качмарського**, ур. 22. вересня 1910 р. у Львові, сина Осипа та Анни, **трибунал засудив за приналежність до ОУН на 12 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за провину зі ст. 148 § 1. к. з. на 5 років вязниці**, яку зменшив на основі ст. 4 уст. 2 амнестійного закону до двох років і 6 місяців. **На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив Е. Качмарському спільну кару на 12 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.**

10) Підс. **Романа Мигаля**, ур. 14 березня 1911 р., сина Степана і Вероніки, **трибунал засудив за приналежність до ОУН на 12 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років; за провину зі ст. 148 к. з. на 5 років вязниці**, яку трибунал зменшив на основі ст. 4 уст. 2 амнестійного закону до двох років і шістьох місяців. **На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив спільну кару на 12 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.**

11) Підс. **Катрусю Зарицьку**, ур. 3 листопада 1914 р. у Коломиї, доньку Мирона і Володимири **трибунал засудив за приналежність до ОУН на 9 років вязниці; за провину зі ст. 148 § 1 к. з. на 5 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.** На основі ст. 4 уст 3 і 2 амнестійного закону трибунал зменшив кару з 9 років до 6 років і з 5 років до 2 років та 6 місяців. **На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив Катрусі Зарицькій спільну кару на 8 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.**

12) Підс. **Ярослава Рака**, ур. 28 липня 1908 р. у Винниках, сина Антона і Софії, **трибунал засудив за приналежність до ОУН на 8 років вязниці, за провину зі ст. 148 к. з. на 5 років вязниці** і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років. На основі ст. 4 уст. 3 і 2 амнестійного закону трибунал зменшив кару з 8 років вязниці до 5 років і 4-ох місяців, кару з 5 років до 2-ох років і 6-ох місяців. **На основі ст. 31 к. з. трибунал вимірив Я. Ракові спільну кару на 7 років вязниці і на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.**

На основі ст. 58 к. з. трибунал зачислив сімом засудженим до їхніх кар слідчий арешт до 13 січня ц. р., а саме: Дарії Гнатківській від 10 жовтня 1934 р., Іванові Малюці від 15 грудня 1934 р., Яковові Чорнієві від 28 вересня 1934 р.

КУРТ МІНЦЕР.

Одна жертва.

Звалась вона Міляда і працювала у Празі в ріжних багатших домах як прачка. Мала 20 літ, приїхала до міста із села, коли всі її близькі померли і не вміла нічого більше, як невтомно працювати. Прала в сутеренах, досвітка ставала за балію, їла свій снідаюк і вечеру на мокрій лавці і ввечір ішла через міст до своєї малої кімнатки на передмістю. Коли засипляла, чула, як хвилі Молдави шумлять, заколихуючи її до сну. Нераз, коли верталась до дому дуже пізно, пробували до неї заговорити парубки і старші панове. Але вона проходила мимо цих спокус, у неділю виїзджала на село, на горбок і зовсім свобідна лежала на траві, в сонці, свіжому повітрі, тихо, бездумчиво, щаслива.

Одного понеділка зранку, після тихої неділі, коли вона сильно заспала — бо не працюючи, тратила почуття часу — спізнилась до праці. Коли вона підбігла майже без віддиху до воріт шпиталю, зударилась з якимсь молодцем. Вона крикнула, а він засміявся, затримавши її на одну мить в обіймах; коли ж побачив, що вона схвильована, відступив і поважно спитав її:

— Хто ви такі?

— Міляда — відповіла і поглянула на нього ясно-синіми очима. Він звернув увагу на її обгоріле обличчя. Одна з її кіс при зударі з ним перекинулася через її плече так, що висіла вище бедра, як чорна, лиснюча гадюка або густий звій чорного шовку, ще ввесь у пахощах від трави і сонця.

— Я перу у панів — сказала вона збентежена, коли він мовчав, придивляючись їй довше. Неоден мужчина вже дивився на неї, але досі не відчувала вона подібного погляду. Погляд цього студента колов її солодко та болюче. Вона почервоніла, вклонилась і вбігла до дверей. Мала на голові сільську хустину, підвязану під шию і на плечах видко було чудові коси, доказ молодечої невинности.

Коли виходила вона ввечір в год. 8-ій із цього дому, чудовий, квітчевий вечір ясних сутінків, повний уже травневих пахощів — ішов за нею той самий молодець. Вхопив її ззаду за коси і вона зупинилась як кінь, коли стягають йому вуздечку.

— Міладо! ти чудова дівчина. Чи я міг би тобі подобатись?

Чеснотлива, наївна дівчина відповіла зовсім щиро:

— Мені здається, пане...

А він на це:

— Ти маєш чудове волосся, Міладо. Я дуже тішусь, що ти ставишся до мене симпатично. Ти не повинна втікати передімною. Я буду дуже тебе любити. Скажи мені, де я можу з тобою зустрітись.

І цілий тиждень чекав він на неї перед ріжними домами. Тиждень пізніше йшли руч-об-руч, він тримав її коси і на надбережній Молдаві цілував її. Вона була тиха та чемна.

— Чи ти любиш мене, Міладо?

— О, дуже.

На десятий день спитав він її:

— Чи не міг би я зайти до тебе і трохи посидіти?

Вона сильно переляка́лась думки, що такий багатий, елегантний панич має війти до її тісної кімнатчини. Не було там образів на стінах, ані килиму на підлозі, тільки дешева перкалева завісочка на вікні. У важкій голівонці почали битись усякі сумніви. Після довшої надуми сказала:

— Добре, але аж післязавтра. Прийдіть в девятій годині ввечір, я буду чекати.

— А нині ні?

— О, ні!... — відповіла вона перелякана.

Цілий день думала вона над тим, якби прибрати кімнату гідно на його гостину. Ввечір була майже у розпуці від цілоденних, безвиглядних думок. Аж нараз, коли почала розчісувати своє волосся, прийшла їй до голови щаслива думка. На другий день звільнилась вона на одну годину від кухарки в домі, де працювала. Пішла до першого великого фризієра і спитала, чи він не відкупив би від неї її коси. Той узяв коси в руки, важив їх довго у жмені, вкінці сказав, що тепер, коли прийшла мода на коротке волосся, він властиво не мав би що зробити з косами. Та на конечний випадок можна би їх використати до театральних перук.

Зробив їй пропозицію щодо ціни і Міляда негайно згодилась. Коли вона вийшла від фризієра, мала під хустиною тільки хлопячі кучері. Всеж була втішена і бігала від одної крамниці до другої, витрачуючи зароблені корони. В год. 8-ій веч., коли ввійшла до своєї кімнатки подобала на ворожку, що розкидає дари: тут кинула яскраву подушечку, там завісила образочок. З паперу витягнула пучок рож, пляшку вина та овочі і поклала їх на стіл. Так уявляла вона собі вечеру у багатих людей. Коли поклала на єдине своє крісло мягеньку подушечку, здавалось їй

Евгенові Качмарському від 18 грудня 1934 р., Романові Мигалеві від 20 грудня 1934 р., Катрусі Зарицькій від 17 грудня 1934 р. та Ярославові Ракові від 17 грудня 1934 р.

СЦЕНА З БАНДЕРОЮ і ЛЕБЕДЕМ.

На основі ст. 74 закону про судові кошти і на основі статтей 578 та 584 к. к. п. трибунал наложив на всіх підсудних солідарну заплату по 600 зол. державному скарбові. Річеві докази трибунал сконфіскував. По оголошенні сентенції присуду засуджені Бандера і Лебедь піднісли оклики в українській мові. Предсідник наказав їх вивести зі салі.

Опісля предсідник устно подавав довше ніж годину обширні мотиви присуду. Після оголошення мотивів предсідник пригадав, що засуджені до трьох днів можуть зголосити апеляцію. Суд рішив далі держати всіх засуджених в арешті. В год. 1.30 предсідник замкнув розправу.

ВРАЖІННЯ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА.
(Телефоном від нашого кореспондента).

Варшава, 13. січня 1936. р.

У переповненій судовій салі серед гробової тиші відчитано присуд у найбільшому з усіх дотеперішніх українських політичному процесі. Та тиша поглибилась з останнім словом присуду. Не перервав її також оклик Бандери і сцена, яка після того розігралась.

Після відчитання мотивів, присутні меценаси розійшлися, мовчки від слів. Судових присудів критикувати не вільно. Можна тут тільки зазначити, що навіть ті, які предсказували найсуворіший присуд, були його змістом заскочені. Нема сумніву, що у справі усіх засуджених буде проголошена апеляція. Враження присуду у Варшаві дуже сильне, що тим цікавіше, що сам процес досі взагалі зацікавлення не викликував. З важким серцем справоздавці українських часописів їхали до Варшави і ві ще важчим вертаються. *(ік.)*

що зробила з нього королівський престіл. Про себе не думала вона зовсім; хотіла прибрати кімнату якнайкраще для свого вибраного. Тепер була горда і щаслива.

В год. 9-ій застукав він до дверей. Навіть не оглянувся по кімнаті. Не бачив ані подушечки, ані вина, ані рож.

— Мілядо! — сказав він і підніс руки. — Нарешті можу... твоє чудове, таке...

Коли стягнув їй хустину з голови аж відступив здивований.

— Я продала його — відповіла весело.

— Чому продала?

— Подивіться — сказала тихо, майже переликана — гарна подушка, вино...

І зараз замовкла від його погляду. Після хвилі мовчанки, якої вона не могла зрозуміти, сказав до неї молодець:

— То ти не могла почекати за мене? Не могла ти хоч слова сказати, що хочеш накупити цього сміття? Хто ти така, Мілядо? Чи мені здається, що це був сон? За одну подушечку, за пляшку вина ти продаєш своє волосся? Чому вже не продати відразу цілу свою душу?! Хіба, що ти не маєш взагалі душі? Я так страшно люблю твоє волосся, а ти його віддаєш за якийсь безвартний крам.

Вона не мала сили відповісти: „Це для тебе"...

Він попрощався з нею. Вона не затримувала його. Навіть не вибігла за ним. Чула як він виходив з дому і відчувала, що він відкинув її жертву. Стягнувши подушку на землю, взяла на колішки і припала до неї головою, яку продала на те, щоб собі його задержати. Перекл. *о. б.*

ЛІТВІНОВ ПРОТИ ДИМІТРОВА.

Берлінські часописи повідомляють, що Літвінов постановив скликати до Москви в лютому з'їзд усіх амбасадорів і послів СССР. З'їзд скличуть у звязку з нефортунною пропагандою Комінтерну за кордоном. Літвінов має запротестувати проти системи, якої вживає Комінтерн головнож Димітров, якого вважають одним з головних керманичів Комінтерну.

ТАНЕВ ВИБИВ ДИМІТРОВА.

Берлінські часописи повідомляють, нібито Танев, один із співобвинувачених у підпалі райхстагу на засіданні московського совіту вибив Димітрова по лиці. Танева арештували, а на другий день вже звільнили на домагання самого Димітрова, який сказав, що не хоче, щоби вязнили його товариша за таку дрібницю

НОВИНКИ.

— **Зі святом Нового Року пересилаємо нашим Передплатникам, Читачам і Прихильникам щирі побажання всього найкращого!**

— **Чергове число „Діла" з причини свята вийде у середу вечором.**

— **А. Дуфанець, Кравецька робітня,** виконує по знижених цінах мужеського гардеробу з матеріялів власних і поручених. Львів, Пасаж Міколяша. Тел. 287-41. 7—10

— **Футра, всілякого рода, найвибагливіші,** поручає Юліян Глушівський. пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-46. 10 93—?

— **Найсмачніші і найдешевші вудженини** поручає Центросоюз. Крамниці: 1) **Ринок 2,** 2) **Личаківська 50,** 3) **На Байках** ріг Глубокої, 4) **Жовківська 175.** 16- 5

— **Футра від 140 зол.** робить Карпяк, Лукасінського 4. 16—?

— **Кравецька робітня М. Білоуса,** Львів, Домініканська 4, І. п., поручає на карнавал всякі візитові мужеські одяги. Солідне виконання. Власний матеріял на складі. 973 3—8

— **Фризієрське заведення** для пань і панів Т. Кутковського, Львів, Сикстуська 14, тел. 106-88. 6-6

— **Безплатний додаток до „Діла" журнал „Назустріч"** можуть дістати тільки ті наші передплатники, що платять передплату безпосередньо в адміністрації „Діла". Інші, що передплачують наш часопис через різні книгарні, не можуть, на жаль, користати з цього додатку, бо адміністрація нашого часопису дає вже знижку дотичним фірмам.

— **Відкликання „Маланчиного Вечора".** Сьогоднішний „Маланчин Вечір", що мав відбутися в Колізеї відкликаний, зате вистава ревії з тою самою програмою відбудеться в неділю, 19 ц. м. в год. 12.15 вполудне. Передпродажа білетів в Союзному Базарі.

Україніка. Відомий швайцарський денник „Тріб'ін де Женев" помістив в ч. 304 з дня 25 і 26 грудня м. р. більшу статтю Евгена Бачинського про Різдво в Україні і про те, як там співали коляди.

П О Д Я К А.

Мило нам прилюдно зложити подяку і признання артистові-малярові п. Горняткевичові Дамянові, за мистецьке і незвичайно совісне розмальовання церкви в Угнові в роках 1933—36.

За Комітет: о. Александер Трешневський, парох, Іван Рубинович, Михайло Рубинович Гринь Онишкевич, м-р Володимир Петришин.

— **П. Марія Олена Левицька** зі Суховолі к. Львова зложила дня 19 грудня м. р. дипльомований іспит із гри на фортепяні.

— **Марійське Т-во Пань** просить всі свої членки взяти участь у Службі Божій та спільним св. Причастю з нагоди ювилею Покровителя Т-ва Митрополита Кир Андрея в дні 17. І. ц. р. в год. 8.30 у церкві ОО. Василіян. — **Управа.**

— **Відкриття нової станиці краєвого промислу у Львові.** Не звbooking...

НА НОВИЙ РІК.

„Здоровля, щастя, успіхів і великої виграної на Льотерії — оце новорічні бажання для наших близьких і приятелів.

Але щастю треба помочи, тому, що само з власної ініціятиви приходить рідко. Бажання ці легко сповняються на загальну радість, якщо їх буде супроводити дарунок у формі льотерійного льосу.

Саме тепер є велика нагода, тому що 21. ц. м. за новим стилем відбудеться тягнення головної виграної в квоті міліона золотих.

А безпосередньо по тім вступимо в новий період І-ої кляси 35-ої Льотерії, що дає так само багато виглядів виграти. Тягнення тої кляси починається 20. лютого.

— **Городський староста у Львові,** Казимир Протасевич вернувся з короткої відпустки і обняв з нинішнім днем урядування.

— **Панорама давнього Львова.** В салі польського артистично-письменницького касина відбулося перше засідання громадянського комітету, що занявся справою будови пластичної панорами давнього Львова. Головою комітету став проф. Осінський. Комітет рішив приступити в найближчому часі до праці над виконанням моделю міста зперед 150 років.

— **Хто виграв?** В нинішнім дні тягнення держ. льотерії впали такі виграні: 50.000 зол. на чч.: 13070 21723, 5.000 зол. на чч.: 10798 42193 58646 99439 27489 32212 35117 38212 38592 45328 54000 77759 81270 98395 103982 118861 180480 192092, 1.000 зол. на чч.: 35087 37412 50383 60632 64449 74448 89703 93483 103369 116997 117944 119003 129335 129465 137401 139959 142768 142917 144863 152198 159119 162805 165344 168325 189113.

— **Будівляні кредити для Тернополя.** Банк Краєвого Господарства признав комітетові розбудови м. Тернополя 220 тисяч зол. до роздачі між тих, що будують. З тієї суми комітет розбудови призначив на дрібне мешканеве будівництво 100 тисяч зол., на бльокове будівництво 70 тисяч зол., на ремонти домів 50 тис. зол.

— **Українська вистава в Берліні.** Географічний Інститут берлінського університету й Український Наук. Інститут у Берліні влаштовують у днях 14—19. січня ц. р. у салі географічного інституту виставу демографічно-наукових карт і діяграмів сучасного українського терену. У звязку з відкриттям вистави доцент краківського університету, д-р В. Кубійович виголосить 14. ц. м. (год. 18.) у салі музею для морезнавства виклад на тему: „Нарід і господарство України". В четвер, 21. ц. м. говоритиме доц. інж. Р. Димінський на тему: „Промисл і торговля України".

— **Українські концерти в Голяндії.** Дня 15. січня ц. р. відбудуться в Газі в місцевій концертовій салі „Ділігенція", концерти української історично-клясичної та народньої пісні. Виступатиме відомий вже своїми попередніми концертовими виступами і в радіо, український співак баритон Микола Вайда. В програму концертів входять найкращі твори українських компози-

горів, а саме: М. Лисенка, проф. А. Кошиця, Січинського, Стеценка, Коцюпінського, Колесси і інших. П. Микола Вайда виступає в українсько-історичній ноші. Радіопередача буде повідомлена окремо.

— **Знову зима.** Хто рахував на те, що цього року не буде вже зими, сильно завівся. Після всяких весняних проявів природи в суботу стали падати дощі, вечором надтягли студені північно-західні вітри а в ночі став падати сніг, що й ввів зиму назад в її природні права. Зраділи не тільки хлібороби, яким погрожувала катастрофа, але ще більше спортовці, що досі не мали ще доброї змоги використати лещета, совги та санки. Поворот зими попередили в західній і середущій Европі сильні бурі з дощами і громовицею, а у Франції та Німеччині виступили з берегів ріки. Пята частина Франції находиться під водою.

— **У фейлетоні „Записи пісень латинкою в першім збірнику Максимовича"** в ч. 8 „Діла" треба справити такі більші помилки: с. 5 шп. 1 р. 27 знизу „Ходаківського" на „Ходаковського", шп. 3 р. 20 зн. „З. Я. Ходаковського" на „З. П. Ходаковського", р. 19 „образовими" на „обрядовими", р. 3 „Трубецький" на „Трубіцин" (Миколай); с. 6 шп. 1 р. 24 зн. „пятох" на „пятьох", шп. 2 р. 3 зн. „Ходаківського" на „Ходаковського".

— **Вечірнє прибрання голови.** Цієї зими є модне вечірнє прибрання голови. Елегантна жінка не виходить з відкритою головою, навіть тоді, коли іде власною лімузиною до ресторану або на дансінг. Отже бачимо на гарно сидульованім волоссі квіти, рзери, а передовсім пера, егрети і райські птахи. Але увага! Штучне світло не є корисне для цери: воно підкреслює безоглядно найдрібніші риски шкіри... А при цьому лице не є прислонене малим рондом капелюха. Плекай старанно церу. Щодня рано і вечором присвяти їй стільки часу, щоб її удержати у знаменитім здоровлі і зберегти для неї свіжу красу. Памятай, що ніщо дотепер не могло заступити оливного олійку для прикраси цери. Не забудьте, що мило Пальмолів виробляють на підставі таємної мішанини олійків, масличного і пальмового. Тому-то ідеальне мило для гарних жінок таке економічне дозволить Вашій цері, навіть при небезпечнім штучнім світлі, зберегти приваблений чар молодости.

— **Буде ліпше.** У дні Нового Року охоплює нас усіх погідний настрій оптимізму. Надіємося, що сповняться наші бажання та наші мрії, здійсняться наші задуми. Чуємо в собі приплив нових сил і пробудження запалу до боротьби з великими супротивностями долі. Мимоволі шукаємо доказів, якто навіть у тяжких і трудних умовинах, сильна воля і вміла праця мусять видати нові овочі. З вистав усіх цукорничних крамниць усміхаються до Вас знамениті солодощі. Серед них щораз більше видно милі картоники з написом БРАНКА. Всі в Польщі вже знають, що найліпше печиво, бішкопти, вафлі, кекси і сухарки — це БРАНКА. Знавці вміють уже оцінити знаменитий аромат чоколяди БРАНКА-ЛЮКС, не кажучи про мігдали в чоколяді, какао, лінзарини, чоколядки, помаранчеву шкірку. Другий рік щойно виробляє БРАНКА улюблений наш присмак зимну халву, а в кожній майже крамниці усміхається до Тебе амарантове опакування халви БРАНКА. Важко повірити, що цей молодечий розмах і творчу енергію має фірма, яка в цім році входить у 54. рік істнування. Не є ще так зле, коли бачимо стільки запалу і праці з добрим вислідом... Надією на ліпші часи починаємо 1936 рік — Буде ліпше! — Оптиміст.

— **Велика нагода для купуючих радієві апарати.** Щоби зробити доступ найширшим кругам населення користати з добродійства радія, Польські Заведення Філіпс А. С. зорганізували перший Великий Радієвий Конкурс з великою скількістю цінних нагород для учасників. Кожний власник або новонабуваючий відбірника Філіпса, випродукованого в Польщі, стає не лише власником предмету найвищої якости, але одночасно здобуває право учасництва у Великім Конкурсі Філіпса. Конкурсові умови є дуже легкі: учасники мають лише за завдання демонструвати своїм знайомим прикмети відбірника Філіпса і подавати Секретаріятові Конкурсу на спеціяльних картках прізвища та адреси осіб, які вислухали у нього авдиції. Від скількости продажі доконаних на підставі отриманих в цей спосіб карт зголошення буде залежати признання нагороди. Варт зазначити, що між великою скількістю цінних нагород є 4 самоходи „Польський Фіят". Близчі інформації дають всі більші радієві фірми. Конкурс триває до кінця березня ц. р. а кожний місяць становить окрему цілість

З театру.

Великий Міський Театр: „Майор Варвара", комедія на 4 дії Б. Шова.

Якби цю песу ставили тепер в Америці, то могли би на афішах написати для реклями „Актуальне з нагоди італьо-абісинської війни". 30 літ тому виклав Шов у цій песі головні засади англійського імперіялізму, який зрозумів вагу трьох „г": грошей, гармат і голоду. Геройка цієї песи, донька одного з найбільших світових фабрикантів зброї, маючи серце вразливе на людську нужду і людські гріхи, вступає до релігійно-філянтропійної організації „Армії спасення". Це поширене в Англії Товариство вміє зєднувати собі серця бідаків і грішників ложкою теплої страви, зворушливими проповідями і гомінкою орхестрою, що барабанить і сурмить по вулицях аж вуха вянуть.

Шов сміливо відкриває тайну успіху добре обдуманих державних організацій: чим краще почувають себе громадяни матеріяльно забезпеченими, тим менше мають охоти до бунту проти суспільного ладу. Даючи жорстоку сатиру капіталістичного ладу, що вміє єднати філянтропію з фабриками смертоносних стрілен, великий драматург дає при цьому цілий ряд типів, з яких кожний незлужає іншим суспільним болякам. Хто не знає поглядів Шова міг би при кінці песи подумати, що він дає апотеозу англійського імперіялізму. Єдине, що примирює його із фабрикантом гармат Андершафтом це ненависть до людської бідноти, матеріяльної нужди. Неодну його думку і пиціпни авдиторія зустрічала оплесками.

Песа виведена живо, добре вирежисерована. А проте тип світового потентата зброї, дуже реального, хитрого, цинічного і безоглядно широго уявляємо собі зовсім інакше, не у такій абстрактно-програмовій постаті. Дуже добрі креації дали п-і Якубінська, Канський, Качмарський, Шпіганович; крім першої всі на других ролях.

м. р.

‡ Посмертні згадки.

Д-р Ярослав Лопатинський, лікар у Гологорах, відомий композитор, помер у льв. шпиталі 12. ц. м. Похорони в Гологірках к. Золочева 14. ц. м. В. Й. П.!

Добрий початок року.

Добре почався новий рік для мешканців Стшемешиць, бо саме там впала зараз у перших днях тягнення четвертої кляси 34-ої Льотерії виграна 100.000 зол. на ч. 123.694.

Одною з четвертин поділилися пп. М. Герцман, електромонтер і Богуслав Кийотек, помічник залізничого машиніста. Другу четвертину дістав

п. Владислав Ольчик, емеритований машиніст. Кількох спільників мало третю четвертину щасливого льосу та в їх імени заінкасував виграну 20.000 зол. п. Йосиф Реймапек, токар у фабриці „Штрем" у Стшемешицях.

Остання четвертина помандрувала до Лодзі. Її мала пані Марія Краковінська, кравчиня, яка була в дуже тяжкому положенні.

Усі учасники щасливого льосу є дуже вдоволені, що тягнення IV-ої кляси ще триває, бо це дає їм змогу взяти участь в льосуванні мільона, яке відбудеться 21. ц. м.

Розуміється будуть вони грати в найближчій 35-ій Льотерії. Тягнення I-ої кляси цеї Льотерії почнеться 20. лютого.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

SLOVANSKY PREHLED, sbornik pro poznavani politickeho, socialniho a kulturniho života slovanskych statu a narodu. Praha, prosinec 1935. R. XXVII. Čis. 10.

PRZEGLĄD SPOŁECZNY. Lwów, grudzień 1935. R. IX. № XII.

PLON. Chorzów, styczeń 1936. R. III. № 1.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Театр „Заграва" під проводом В. Блавацького.

Калуш, саля Народнього Дому.

14. 1. 1936 „Гарно вшитий фрак".

15. 1. „ „Ой не ходи Грицю" (нова нод. постановка).

16. 1. „Ой Морозе-Морозенку".

17. 1. „Крамарі Слави" остання вист.

З Калуша Театр загостить на кілька вистав до Станиславова, де виставить премієру нової песи Меріям-Лужницького „Дума про Нечая".

Великий Міський Театр.

Вівторок, 14. 1. год. 8. веч. Аб. 8. „Майор Варвара".

Середа 15. 1. год 8. веч. Аб. 8. „Майор Варвара".

Четвер, 16. 1. год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Пятниця, 17. 1. год. 8. веч. Аб. 8. „Майор Варвара".

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 16. 1. год. 8. веч. Аб. 9. „Віяльце леді Віндермір" виступ Ірини Сольської.

Пятниця, 17. 1. год. 8. веч. Аб. 9. „Віяльце леді Віндермір" виступ Ірини Сольської.

Кіна.

АДРІЯ: „Мідіон", „Демон пустині".

АПОЛЬО: „Додик на фронті" з Димшею.

АТЛЯНТИК: „Кохаю всі жінки" з І. Кепурою.

ВАНДА: „Імператриця Катерина".

ГРАЖИНА: „Епізод" із Павлею Веселі.

КАСІНО: „Анна Кареніна" з Гретою Гарбо.

КОЛІСЕЙ: „Княжна Огара", ревія „Позич мені два золоті".

КОПЕРНИК: Пат і Паташон — Цирк Саран.

МАРУСЕНЬКА: „Напад на Конго".

МІРАЖ: „Маскарада", „Примхи кохання".

МУЗА: „Для тебе танцюю".

ПАКС: „Королева Христина" з Гретою Гарбо.

ПАЛЯС: „Навісний полковник".

ПАН: Секвоя і додатки:

РАЙ: „Веселий ювилей Мікі Мавс".

СОНЦЕ: „Жовтий князь", ревія „Сватання на рати".

СВІТ: Ревія Маріонеток і фільма „Цілуй мене ще" з Анною Ондра.

СТИЛЕВЕ: „Остання серенада" та ревія.

ТЕНЧА: „Весела вдова" та Хор і балалайки.

ТОН: „Жінка з оголошення" із Фліпом і Флапом.

УТІХА: „Червона дама" і ревія.

ХИМЕРА: „Наше сонічко" (Шерлі Темпль).

Закордонне радіо.

Вівторок, 14. січня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.30 Солісти — музика, спів, 20.10 Спів, два фортепіяни, 20.40 Граючий Відень — попурі, 22.10 Форт. й орг. твори Баха, **Братислава** (298,8) 17.40 Мад. авд., спів, 20.50 Форт. ресітадь, **Брно** (325,4) 18.30 Пісні Чайковського, 20.00 Моравські пісні й танки, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, Сп. ресітадь Чаруської, 20.50 Нар. пісні (хор), **Мор. Острава** (269,5) 17.35 Шлеські нар. пісні, 20.00 Шотляндська фантазія Бруха на скр. й орх., **Прага** (470,2) 17.20 Пісні, 18.10 Концерт давньої музики, 19.10 Військ. орх. 21.25 Симфонія ч. 3. ф-дур Дворжака, **Париж** (1648) 12.00 Концерт симф. орх., 21.45 Славні пісенькарі перед мікрофоном, **Білгород** (437,3) 13.15, 16.20 Пісні й арії, **Берлін** (356,7) 14.15 Серенади й інтермецца, 17.00 Тріо ч. 1. Бетовена, 20.10 Орх. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.30 Нар. дуети, 19.00 „Діти приносять радість і терпіння" драма Літека, **Ляйпціг** (382,2) 16.20 Солісти — спів, музика, 22.20 Секстет Гумля, **Мінхен** (405,4) 13.15 Легка музика, 16.50 Форт. ресітадь, 18.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів. ресітадь Маргіти Кетеі, 17.00 Дуети на гітарах, 17.55 Циг. музика, 19.25 Сп. ресітадь Марії Шандор, 22.10 Вок. концерт, 23.10 Танк. музика, спів, **Мілянно** (221,1) 11.30 Легка музика, 20.35 „Аїда" оп. Вердія, **Рим** (420,8) 17.15, 20.35, 22.00 Музика.

Середа, 15. січня 1936.

Відень (506,8) 17.05 Твори на сопр. і форт., 19.30 Симф. концерт, **Братислава** (298,8) 15.30 Форт. квінтет, 19.25 Фібихові пісні, **Париж** (1468) 15.30 Фестіваль фр. музики, 21.00 Фр. музика XVI. ст., 21.45 „Жорж Данден, „Ле Сіцілієн у амур пентр" ком. Молієра", **Білгород** (437,3) 16.30 Форт. ресітадь, 19.50 Нар. пісні, 20.40 Танк. музика, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 18.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 19.00 Два фортепіяни, 22.30 Музика, **Ляйпціг** (382,2) 13.15 Вальси, 20.45 Російська музика, **Мінхен** (405,4) 11.00, 13.15, 16.00 Музика, 20.55 Симф. концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 13.30 Військ. орх., 18.30 Форт. ресітадь, 21.40 Твори Губая (оп. орх., дир. композитор), **Мілянно** (221,1) 11.30, 19.00 Легка музика, 20.35 Нар. фантазія на тосканські теми, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 „Ромео і Джуліета" оп. Зандонаи.

Четвер, 16. січня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.30 Віольонч. ресітадь Р. Крочака, 19.20 „Дзеркало мельодій", 20.00 Тирольська авдиція, 22.35 Камер. твори Регера, **Братислава** (298,9) 17.50 Скрипка, 19.30 Орх. цитристів, 21.35 Скрипковий концерт Зіндінга, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття — нар. українські пісні, **Прага** (470,2) 12.11 Сальон. музика, 20.05 Фільг. концерт — хор, солісти, 22.00 Сальон. музика, **Париж** (2648) 16.00 Еспанська музика, 18.00 Театр Уяви, 21.00 Спів, 21.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 12.00, 21.40 Концерт, 13.15, 17.00, 21.10 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 10.15 Нар. пісні, 14.15, 16.30 Концерт, 20.10 Мандрівка по Берліні — трансм. з ріжних берл. льокалів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 17.50 Пісні Шуберта й Вольфа, **Кельн** (455,9) 14.15 Весела музика, 20.10 „Еґмонт" траг. Гетого, музика Бетовена, **Ляйпціг** (382,2) 16.30 Пісні Шумана (Перльбах сопр.) 18.00 Вес. музика й пісоньки, 19.15 Сольо на цитрі, **Мінхен** (405,4) 12.00 Давні улюблені мельодії, 17.00 Смичковий квартет, 20.10 Моцартівськиі концерт, **Будапешт** (549,5) 13.30 Камер. музика, спів. 19.30 „Кавалір Срібної Рожі" оп. Р. Штравса, **Мілянно** (221,1) 17.15 Вок. концерт, 20.35 „Сила долі" оп. Вердія, **Рим** (420,8) 17.25 Інстр.-вок. концерт, 19.00 Легка музика, 21.50 Камер. концерт.

Львівське радіо.

Вівторок, 14. січня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 10.00 Богослуження з Успенської церкви у Львові, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для мол. дітей: Співайко

пісоньки. 12.30 Хвилина Р. Штравса з гр. пл., 13.35 Домашне господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Популярна музика, 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Прелюдії з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Гутірка: Машина до писання, 17.15 Концерт оркестри, Підур-Задуська, спів, 17.50 Куток нови, 18.00 Форт. рес таль, 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Сп. реситаль Свечковської (кол сопр.) у супр. форт., **19.00 Рік у віруваннях українського народу, вигл. Анатоль Курдидик,** 19.20 Реклям. концерт, 19.33 Тягнення держ. льотерії, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Актуальний монольог. 20.10 Симф. концерт (Фельдеш віольончеля); у перерві в год. 20.50 Веч. денник, Із сучасної Польщі, 22.30 Для лікарів: Оздоровлення недуг. 22.45 Больцоні: Менует із гр. пл., 22.48 Новеля І. Бжови „Міст", 23.05 Танк. музика.

Середа, 15. січня 1937.

6.30 Раннішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для школ, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Гутірка. Домашня бібліотека, 12.30 Концерт камер. орх., 13.25 Домашне господарство, 13.30 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Відомі пісеньнарки з гр. пл., 16.00 Гутірка Майстеркlецки з Ліпигавною, для ст. дітей, 16.20 Мур. пісні в вик. Ольги Ляди в супр. форт., 16.45 Гутірка-музика зі слухачем радія, 17.00 Дискусія: „Кримінальна повість", 17.20 Муз. північних країв у вик. камер. орх., 17.50 Огляд закорд. гумору, 18.00 Орг. реситаль, 18.20 Літ. нарис: Неправдиві книжки, 18.45 Музика з гр. пл., 19.00 Лінива дитина, 19.20 Реклям. концерт, 19.33 Тягнення клясс. льотерії, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальний репортаж, 20.00 Година Домбровського басейну, 20.45 Веч. денник, 20.52 Із сучасної Польщі, 20.57 Авд.: Творчість Фр. Шопена, 21.25 Поет. чвертьгодина, 21.50 Гутірка для купців: Безплатна реклама, 22.00 Під італійським небом — гр. пл., 22.30 Танкова музика.

Четвер, 16. січня 1936.

6.30 Раннішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для школ, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. поранок, Шафранівна (спів), 13.00 Хвилина Фр. Ліста з гр. пл., 13.25 Домашне господарство, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сантимент і гумор у пісоньках тому сто літ — муз. репортаж, 16.00 Гутірка Старого доктора (для дітей), 16.15 Бранс: Квартет оп. 51. ч. 2. з гр. пл., 16.45 Коляди, 17.00 Що це таке самоосвіта, 17.15 Сальон. музика, 17.50 Книжка та знання: Письменник і читач, 18.00 Форт. реситаль, 18.30 Біланс львівського спорту за 1935 рік, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Жінка в себе: Будуар чи студіо, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки. 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Тут продають маски — легка авдиція з музикою та пісоньками, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Театр Уяви: „Гальо, тут бригада!" прем. Е. Иоганзв, 21.40 Пісні, 22.00 Симф. концерт, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.28—5.30.

Нім. марка 1·22—1·28, фр. франки 34—90. 35·10, шв. франки 172.00—172·50, фунти стерлінги 26·00—26·15, австр. шілінги 98·00—100, чеські кор. 19.00—19.50, рум. леї 26·00—28.00, італ. ліри 34.00—36.00.

Золото: Доляри 8.98—9.01, Рублі 4.75—4·85, Фр. франки 34.00—35·00, Корони 36·20—36·80, Дукати 82.60—83.20; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.32, Рублі 1.40, Фльорени 0.80; 1 гр. срібла 7—8 сот.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 13-го січня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокового без опакування . .	2·50	зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2,54·50	„
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·60	„
1 л. молока від 28. XII. 1935	0·15	„
1 л. сметани	0·75	„
1 к. яєць	5·40	„

Тенденція на масло, сметану і яйця слаба, на молоко знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 15. І. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Молоді курки без остріг І. кл.	1·—	зол.
Курки з острогами І. кл.	0.90	„
Індики товсті І. кл.	1.—	„
Пантарки товсті І. кл.	1.10	„
Товщені качки І. кл.	1.10	„

Приймає кури, качки, і пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Купує вівсяну питльовану муку, просо, овес та ячмінь.

Приймає нових доставців.

Радіокутик.

ЮВИЛЕЙНИЙ АЛЬБОМ „ПОЛЬСЬКОГО РАДІЯ".

Ювилейний альбом уже вийшов з друку. Це — гарне й старанно виконане видавництво, яке містить на 48 сторінках силу інформацій цікавих для читача.

Цей альбом видано в накладі 100.000 примірників. Ця величезна кількість причинилася до деякого спізнення. Досі замовило альбом майже 80.000 радіослухачів, які отримають його найпізніше до 15. січня 1936 р.

РАДІО В МИНУЛОМУ ДЕСЯТИЛІТТІ.

В Альбомі „Польського Радія" знаходимо цікавий графікон, що ілюструє розподіл прибутків „Польського Радія" від 1926 року до 1935 р.

Цей графікон інформує нас, що за цей час видали на соціяльні свідчення 1.227.000 зол., радієвий промисл дістав 9.381.000 зол., а виконавцям і творцям виплачено 11.470.000 зол.

Ці цифри виразно кажуть, яке величезне майбутнє стоїть перед радіофонією не тільки під оглядом культурної й суспільної його діяльности, але й в царині господарського життя.

Сотні мізків і рук можуть знайти працю й заробок. Цілі маси творців на кожному полі діяльности, поетів, драматургів і т. п., як теж маса артистів знаходять щораз то більше праці в царині радіофонії.

Не кажемо вже про можливість висунення молодих талантів, часто зовсім незнаних, які тільки завдяки радієві можуть дійти до голосу й розвинути свої природжені здібности.

ОПОВІСТКИ.

Звичайні Загальні Збори Спорт. Т-ва „Україна" відбудуться дня 2. лютого 1936 в год. 10. передполуднем (місце Заг. Зборів подамо пізніше) з таким порядком: 1) Відкриття Зборів. 2) Вибір предсідника по думці § 6. ст. 3) Відчитання протоколу з попередніх Заг. Зборів. 4) Звіти: касовий, господарський і поодиноких секцій. 5) Звіт Контрольної Комісії й ухвалення абсолюторії уступаючому Виділові. 6) Вибір нового Виділу. 7) Зміна статуту. 8) Внески й запити. — **За Виділ С. Т. „Україна": Е. Нагірний** в. р., голова, **С. Конашевич** в. р., секретар.

IX. Загальні Збори Союзу українських власників реальностей у Львові відбудуться в неділю, 26. січня 1936 р. в годині 10-ій рано в домівці Товариства в Ринку ч. 10. II. п. Порядок нарад: 1) Відкриття Зборів, 2) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів. 3) Звіт секретаря. 4) Звіт скарбника. 5) Звіт перевірної комісії. 6) Вибір голови, членів Виділу, їх заступників, мирового суду і Контрольної Комісії. 7) Ухвалення висоти членських вкладок. 8) Внесення і запити. На випадок браку комплету вимаганого статутом Загальні Збори відбудуться того самого дня в годині 11. — **За Виділ: Юліян Русин, голова, І. Олексин, секрет.**

Команданта панцирного поїзду У. Г. А. (здається п. четар Бережницький або когось зі свідків) на лінії Самбір-Хирів, що бачив, як машиніст того поїзду був ранений від бомби, киненої з польського літака дня 10. V. 1919 р., прошу ласкаво подати негайно адресу для зложення зізнань при інвалідській комісії. — Дорогяк Дмитро, Перемишль, Івашкевича 58, пекарня „Золотий Колос".

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

Господиня між 40—50, зі священичої родини, потрібна до самітнього священика. Зголошення листовно до Адмін. „Діла" під „Скромні умовини". 982 2-2

Нотарят шукає концептової сили. Відомість під нотарят до Адміністрації.

Лікареві молодому, здібному вкажу місце осідку в більшім місті. Зголошення „Нова Реклама", Шайнохи 3 під „Витревалий". 44/56

Місце для лікаря негайно відступлю. Зголошення до „Діла" під „Місце". 984

НАУКА

Вписи на 3-місячний **курс крою, шиття,** який починається 15. січня. Наука індивідуальна новітньою легкою системою. Для провінції догідні умови. „АННА", Львів, Галицька 20. 953 3-3

КУПНО - ПРОДАЖА

Мережки церковні до білля ручної роботи найдешевше **Фрайліх,** Систуська 616 10-?

Дешеві білі дні

З 40% ЗНИЖКОЮ ЦІН УЛАШТОВУЄ

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Полотно 70 шир.	0.53	Атлас постел. 90 шир.	1.35
Полотно 80 шир.	0.60	Атлас постел. 150 шир.	2.35
Мадаполям 80 шир.	0.80	Мережані пошевки	1.80
Мадаполям 90 шир.	0.95	Простирала ковдр. мереж.	4.50
Шифон 80 шир.	0.80	Простирала ковдрові корон.	5.20
Шифон 90 шир.	0.90	Обрусове біле	1.90
Зефір сирий	0.55	Обрусове колір.	2.10
Зефір на сорочки	0.75	Обруси з френдзл.	2.50
Попеліна на сорочки	1.20	Столовий гарнітур 6 осіб	6.—
Попеліна шовкова	1.60	Серветки	0.20
Перкаліна колірова	0.65	Вафлеві ручники	0.28
Димка на підшиванці	0.65	Кухонні ручники	0.50
Полотно на простирала	1.25	Стирки корчинські	0.45
Простирала віднес.	1.90	Хустинки до носа	0.15
Всип рожевий 90 шир.	1.05	Мужеські хустинки	0.35
Всип рожевий 150 шир.	2.20	Капи пікові	2.50
Веба червона 90 шир.	2.—	Свинки	3.—
Шифон на постіль 90 шир.	0.95	Ковдри сатинові	9.—
Шифон постелев. 150 шир.	1.70		

УВАГА: З нагоди білих днів продаємо всілякі блаватні товари 30% дешевше. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

Ощадностеві жарівки, електротехнічні і радієві матеріяли поручає найдешевше нова фірма **„Elektrosprzęt"** Коперника 22. 974 2-5

Лещетарські та ріжного роду черевики поручає О. Берик, Руська 18. напроти церкви. 852 11-11

Знана від 40 літ **робітня ковдер** Дубса тепер Пасаж Гаусмана (вхід від ул. Сикстуської в брамі). 890 6-10

Фортепіяни, піяніна, найновіші моделі, дешево продає **Ганак,** Пілсудського 21. перший поверх. 889 8-10

Увага! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 36, Ендерс. 797 27-30

Дешева вирібня кап, фіранок і всіляких ручних робіт, **Пік,** Ягайлонська **11 а.** 11/110 21-30

Купуйте ковдри в найдешевшій львівській робітні Легіонів 33. Перерібка ковдри 3 зол. 843

Флянелеві сорочки, брезентові рукавиці, вітрівки, найдешевше джерело: Вирібня „ПАЛЮМ" Гетьманська 22. побіч Музею. 12/110

Щиру радість приносять: гарні жіночі сорочки стройні 1.50, 2,25, шовкові 3.50, комплет теплого білля 3.25, нічні жіночі модні фасони 2.90—3.90, з фабрики Білля „АСТРА", Львів, Сикстуська 2.

РІЖНІ

Вічні пера направляє „ПРЕЦИЗІЯ" Ринок 29, Рутовського 12. 861 7-10

ОГОЛОШЕННЯ.

Оператор
Д-р М. КОЗАК
вернувся з заграниці і ординує в положництві і жіночих недугах.
Станиславів, ул. Голуховського ч. 23.
Тел. 605. 987 1-3

Д-р Нарциз Лукіянович
орд. в нервових недугах від 3—5
Львів, Листопада 37.
ч. тел. 114-10. 981 2-3

САНАТОРІЯ **„VITA"**
Львів, Листопада 22,
тел. 273-03 і 277-07.
Обнизила на 10% породільні ричалти. 943 3—3

Дім Дитячої Конфекції
„Рай Дитини"
І. ГІСС
Львів, ул. Рутовського ч. 1.
поручає дитячі вбрання, плащики для хлопців і дівчат. — Ціни низькі конкуренційні. 920 2—2

Ново-відкритий **САЛЬОН КВІТІВ**
„ДАЛІЯ" ЛЬВІВ 3-го Мая 11 а
поручає щодня свіжі, гарні візані квіти і у вазонках, вязанки, шлюбні китиці, жардиніери і вінки. 857 4-4

Чахотка легенів
є невблаганна і щороку, без ріжниці полу, віку й стану забирає дуже багато жертв. При поборюванні недуг: бронхіту, грипи, дошкульного кашлю, що перетомлює і т. ін. вживають лікарі:
„БАЛЬСАМ ТРІКОЛЯН АҐЕ",
який улекшує виділювання блювотиння 13/III та усуває кашель. 2—36

53.50 Лещетарський комплет 53.50
який складається з дошок, кийків, вязань, черевиків, вовняних скарпиток і рукавиць, штанів, вітрівки і шапки тільки у фірми
„СИМФОНІЯ", Львів, Сикстуська 1.
878 7-10

Комплетний **лещетарський виряд**
купиш найдешевше у фірми
„СТАРТ" Львів, Фредри 5. Тел. 110-93 8-8

ПАНТОФЛІ всякого рода. ПАПУЧІ теплі, вигідні БЕРЛЯЧІ і ФІЛЬЦОВІ ЧОБОТИ
поручає і виконує
одинока львівська вирібня **„ІБІС"** ЛЬВІВ Галицька 5. І. пов.

ЯН СУДГОФ
Давніше **ГІБНЕР**
у Львові, Ринок 38.
поручає найдешевше всілякі фарби пасти, мила, щітки
і перфумерію.
Товар найліпший. Ціни найнижчі.
968 2-4

ФІРМА **БРАТИ ЯНІЦЬКІ**
Львів, Баторія 9.
новоідкрите фахове
годинникарсько-золотарсько-граверське заведення. 979 2-3

Приписові друки і книжки до вжитку часописів
потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.
Gazetowa książka nadawcza оправлена (130 карток) зол. 2.50
Książka rozsyłkowa на 450 урядів, оправлена зол. 2.50; на 960 урядів „ зол. 5.—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.